



PRATS I CAMPS

A l'esquerra, Mireia Mollà, diputada de Compromís, i a la dreta, Clara Tirado, diputada del PSPV-PSOE, la setmana passada a les Corts valencianes.

“Hem passat por, però era un repte ètic”

Mireia Mollà (Elx, 1982), diputada de Compromís, i Clara Tirado (Castelló de la Plana, 1978), diputada del PSPV-PSOE, són les autores materials de la mort política de Rafael Blasco. Entre totes dues no sumen l'edat de l'ex-conseller –68 anys– però han estat elles, amb sengles denúncies davant la Fiscalia Anticorrupció, les que l'han liquidat. No sense temors, per cert.

—C. TIRADO: Del 2000 ençà, les adjudicacions a la trama liderada per Tauroni han superat els 30 milions d'euros. He sol·licitat totes les adjudicacions i ja tinc localitzats 23 contractes. Només els dels

Centres Dona 24 Hores, signats amb la Conselleria de Benestar Social [durant el pas de Blasco], sumen 9 milions. El *cas Cooperació* no és l'únic, sinó l'últim.

—L'han enxampat al final, vaja.

—C. TIRADO: Sí, i podia haver-se evitat. Diversos alts càrrecs de Solidaritat i Ciutadania –les directores generals Carmen Dolz i Pilar Collado, així com alguns dels tècnics que integraven la comissió de valoració tècnica– van negar-se a signar els informes que avalaven les ajudes a la fundació Cyes. Era el 2008 i ja hi havia indicis d'irregularitats.

—Pilar Collado és la dona d'Antonio Clemente, diputat del PPCV que va substituir Ricardo Costa a la secretaria general del partit. Hi ha un ajustament de comptes intern, al rerefons d'aquest afer?

—C. TIRADO: A mi la informació sobre Cyes em va arribar de manera anònima, amb uns expedients dins d'un sobre. De seguida que els vaig analitzar mínimament, vaig adonar-me que allà hi havia tota la informació: les ajudes de la Generalitat, les transferències bancàries, els diners que es dedicaven a la compra de pisos i garatges, les escriptures notarials... Tot! Estava molt i molt documentat, era evident que la informació eixia de la Conselleria. Qui i com? No en tinc ni idea. Per les vies estatutàries mai

no hauríem tingut aquesta informació, ens l'haurien negada. Un ajustament de comptes? No ho sé. Qui va fer-ho, potser ho va fer per decència ètica i perquè li feia por de denunciar-ho en públic. Sabem prou bé com se les gasta aquesta gent.

—MIREIA MOLLÀ: A Blasco, l'estratègia se li escapà de les mans de seguida. L'informe sobre Cyes que encarrega a la Sindicatura de Comptes censura la seua actuació: dos dels càrrecs nomenats pel PP el deixen en evidència, i a qui va emetre un vot particular, ara li deu haver caigut la cara de vergonya. Després hem sabut que va haver-hi reunions de Blasco i uns altres imputats en la causa amb membres de la Sindicatura [reunions que no constaven al llibre de visites, tal com ha destacat Compromís].

—C. TIRADO: A les Corts, Blasco insistia que no sabia de què li parlàvem, perquè la Fiscalia no ho estava investigant.

—MIREIA MOLLÀ: Ell tenia una sensació d'impunitat absoluta. Denunciava els mitjans de comunicació que se'n feien ressò, i a nosaltres també, per bé que va quedar en no-res, ni tan sols no va assistir a l'acte de conciliació. Nosaltres no hauríem conciliat res, és clar, estàvem ben segures del que denunciàvem.

—**Alberto Fabra va ordenar la personació de l'Advocacia de la Generalitat en la causa. En la primera –i menys greu– de les peces, demana 11 anys de presó per a Blasco. Us ho esperàveu?**

—C. TIRADO: És la primera ocasió en què el vaixell abandona la rata, i no a l'inrevés. En personar-se a la causa, l'Advocacia de la Generalitat no tenia cap més eixida: havia de demanar pena de presó, tal com exigien les acusacions.

—MIREIA MOLLÀ: Fabra presumeix de la personació de la Generalitat, assegura que això ha significat un canvi. El canvi és al carrer, on la gent ja n'està farta, de la corrupció. Aquest era un tema sensible i li permetia marcar diferències amb els presidents anteriors, però no desitjava arribar on som ara. La maniobra de Fabra no buscava esbrinar la veritat, sinó fer alguna cosa diferent. No oblideu que Fabra va aportar diners a la trama durant la seua etapa com a alcalde de Castelló. Qui li va dir que fera un conveni amb la fundació de Tauroni?

—C. TIRADO: A Castelló han imputat un col·laborador de Blasco en la campanya europea del PPCV del 2009, que ell va dirigir. Va reclutar col·lectius d'immi-

Clara Tirado: “És la primera ocasió en què el vaixell abandona la rata, i no a l'inrevés”

grants perquè anaren al míting central de València a canvi de feina com a temporers en la recollida de l'all, cosa que els socialistes ja vam denunciar al seu dia. En realitat, a Fabra tot açò li ha importat quan s'ha descobert, però no en va voler saber res mentre es produïa.

—**De fet, els grups de l'oposició heu censurat Fabra per haver-lo expulsat com a conseqüència d'una entrevista televisiva i no per la petició de presó de la Generalitat.**

—C. TIRADO: L'entrevista va ser una vergonya. Cada paraula era una mentida, mecanismes de defensa humans que xocaven amb la realitat. A Fabra mai no el va preocupar que no arribaren els diners per a pal·liar la set a Nicaragua o que tampoc no es construïra l'hospital a Haití. L'única cosa que l'ha preocupat és que Blasco el menystinguera en televisió, recordant, a més, que ell també fou imputat durant la seua època d'alcalde. És això el que l'ha preocupat més.

—MIREIA MOLLÀ: A 13TV no sabien qui era Tauroni! Va anar-hi perquè volia enviar un missatge, va repetir que l'Advocacia depèn directament de Presidència... Degué ser l'única veritat que va dir Blasco en l'entrevista! En canvi, Fabra ajornava l'expulsió del grup parlamentari al tràmit de l'obertura de judici oral. Per què no en tenia prou, amb la petició de presó per part dels seus advocats?

—C. TIRADO: L'omnipotència de Blasco estava absolutament sobredimensionada, era fruit de la seua sensació d'impunitat: tants anys organitzant trames i mai no l'havien enxampat. Però no era ni tan intel·ligent ni tan hàbil. Quan jo presente la denúncia de Cyes, Blasco s'afanya a fabricar documents per defensar-se'n. Això consta en el sumari, que explicita la “manipulació” dels expedients. Se'n van crear tres, *ad hoc*.

—**Blasco va perdre el càrrec de portaveu parlamentari, i ara, la condició de diputat popular, però no descarta un retorn. Podria passar com en el cas de Ricardo Costa, suspès de militància però que més tard fou rehabilitat?**

—C. TIRADO: No és rehabilitable. És la fi de la seua carrera política, se n'ha d'anar allà on dictamine el jutge. De fet, si tinguera un mínim de dignitat humana, ja no seuria a l'escó. S'hi manté per no perdre la condició d'aforat i, potser, per iniciar una línia venjativa contra aquells que l'han apartat.

—MIREIA MOLLÀ: I pel sou, que ha de pagar els seus advocats!

—C. TIRADO: ...Podria ser, encara que no crec que tinga problemes econòmics. O no n'hauria de tindre, vaja.

—**Parleu de venjança. Ja va caure un conseller –l'ex-títular d'Hisenda, José Manuel Vela, per la presumpta filtració d'un informe judicial a Blasco– i un altre, Serafin Castellano, acaba de veure com l'enigmàtica Associació contra la Corrupció en la Comunitat Valenciana presenta una querrela contra ell. Fins i tot han denunciat Alberto Fabra per possible prevaricació, malversació i falsedat documental en la contractació de dos assessors en la seua etapa a l'alcaldia.**

—C. TIRADO: Blasco reuneix les condicions de qui mor matant. S'ha especulat sobre la informació dels membres del govern i de Fabra mateix de què disposa. No sabem si pot tirar de la manta o no, però ho sabrem ben aviat.

—MIREIA MOLLÀ: Si Blasco ha acceptat renunciar al seu escó al banc del PP és perquè Fabra li ha ofert alguna cosa. Alguna cosa li ha ofert, n'estic seguríssima. Ell no se'n va perquè sí, al darrere hi ha hagut negociacions. Arribats a aquest punt, el silenci de Blasco té un preu: si

Mireia Mollà: “Si Blasco ha renunciat a l'escó del PP és perquè Fabra li ha ofert alguna cosa. Hi ha hagut negociacions”

el PP està disposat a pagar-lo, Blasco no morirà matant. O és que l'IVAM, que dirigeix la seua esposa [Consuelo Ciscar], no forma part del *cas Blasco*? I tant que sí! Si allò que poden oferir-li o respectar-li el satisfà prou, Blasco callarà. Tinc clar que Fabra ha hagut de pagar perquè no s'arribara a la votació dels diputats que havia convocat per fer-lo fora. I no parle de diners, precisament.

—**El preu seria l'IVAM, doncs?**

—MIREIA MOLLÀ: No coneixem els lligams de Blasco amb el PP, els “tu calles a canvi que jo tal i tal”... Blasco no és únicament ell. Blasco també és Consuelo Ciscar, és l'IVAM, és un dels Bárcenas valencians. Sap moltes coses, ha estat un aconseguidor i té tot de contactes. Trençar aquests lligams serà complicat.

—C. TIRADO: És cert, Blasco és el PP i el PP és Blasco.

—**El 1991 va ser absolut per la justícia del primer *cas Blasco* gràcies a l'anul·lació d'unes escoltes telefòniques. Ara pot albergar expectatives de supervivència judicial?**

—C. TIRADO: Ell pensa que adoptar un paper victimista pot afavorir-lo, però no hauria d'albergar cap possibilitat. Coneixent el cas, em sembla molt difícil que n'isca judicialment indemne. La investigació ha estat escrupolosa, hi ha prou indicis per a afirmar que Blasco, finalment, pagarà per tot allò que va fer.

—M. MOLLÀ: La separació de les peces —una cosa que ells volien evitar de totes totes— va afectar no sols Blasco, sinó l'entorn de la trama sencer. Haver-les separades els acosta a la presó, perquè si es produïra una primera condemna, la segona ja arribaria amb antecedents. Hi ha bastants persones en una situació anàloga a la de Blasco, en aquest procés.

—C. TIRADO: Entre les desenes d'imputats hi ha Tina Sanjuán [l'Advocacia de la Generalitat li demana 11 anys de presó, també], ex-secretària general de Cooperació que ja havia acompanyat Blasco per totes les conselleries que havia gestionat. Blasco arrossegava amb ell tots aquells que tenia clar que l'ajudarien.

—**Ben aviat sabrem la data del judici oral als diputats Milagrosa Martínez, Vicente Rambla i Angélica Such per la branca de *Gürtel* relacionada amb l'adjudicació del pavelló valencià de la fira Fitur, que en principi se celebrarà enguany. Preveieu més no adscrits?**



Clara Tirado:
“Hi ha prou indicis per a afirmar que Blasco pagarà per tot allò que va fer”

—C. TIRADO: En aquest cas, no. El PP actua diferent amb els *gürtelians*. Els tenen en una mena de cercle a banda que sembla gestionar Rajoy, més que no el PP d'ací. Hi ha indicis provats de finançament irregular i afecten tot el PP.

—M. MOLLÀ: El vice-president [José] Ciscar sempre ha separat el cas de la cooperació de la resta, pel fet que es tractava de diners per als més desfavorits, però els diners que va endur-se la trama *Gürtel* també li vindrien molt bé a la societat valenciana, que està patint de valent. El *cas Cooperació* era el més vomitiu, però no l'únic. Si es justifiquen abans que comence el judici és perquè no pensen fer-los fora, però ací el problema va molt més enllà: fas una puntada de peu a una pedra i esclata un cas de corrupció.

—**Abans parlàveu de l'aura omnipotent que sempre ha envoltat Blasco. Heu passat por? En el cas de Mireia Mollà, el sumari fins i tot inclou una conversa entre Tauroni i el seu advocat, José Vicente Gómez, en què**

Mireia Mollà:
“El silenci de Blasco té un preu; si el PP el paga, no morirà matant”

el segon li pregunta: “La violamos o cualquier barbaridad, ¿no?”. Tauroni li respon: “Sí, cualquier cosa”.

—M. MOLLÀ: De malsons, n'he tinguts. El mite Blasco és el mite Blasco, i funciona al subconscient. “Alerta, que és el pitjor de tots, que és molt venjatiu!”, em deien. Però he rebut el suport de molta gent, d'alguns mitjans i de la documentació. Tot plegat et fa continuar endavant.

—C. TIRADO: Al principi tens por: et diuen “per ací no vages”, “jugues amb foc”... Però així que avançava la investigació i es confirmaven les nostres sospites, es va convertir en un reptet ètic.

—M. MOLLÀ: Hi estic d'acord. Era un reptet ètic. Una part de la informació va eixir de la Conselleria, però una altra no, i qui ens la féu arribar va demostrar moltíssima valentia. Ens van veure com una eina útil perquè se sabera la veritat, i tant Clara com jo teníem la responsabilitat de dur-ho endavant.

Victor Maceda